

Σημειώσεις πεδίου (Πάσχα 2020) – Λυδία Θεοδοσίου

Κυριακή, 19 Απριλίου, 2020 (Κυριακή του Πάσχα), Λάρισα.

Σήμερα, Κυριακή του Πάσχα, η οικογένειά μου (εγώ συν 3 άτομα) είχε κανονίσει να ψήσει ένα κομμάτι από αρνί στο barbecue που υπάρχει στην αυλή μας. Οι συζητήσεις περί αρνιού γίνονταν από μέρες. «Θα είναι πιο χύμα τα πράγματα φέτος», άκουγα να λένε, αλλά οι συζητήσεις για τις ετοιμασίες ήταν πολλές, στον ίδιο βαθμό με άλλες χρονιές. Στην τηλεόραση, πάλι για κρέατα μιλούσαν. Γενικά, φάνηκε σαν οι Έλληνες να μην ήθελαν να εγκαταλείψουν την ιδέα του “σουβλίσματος του οβελία” ούτε και φέτος, υπό τη σκιά του ιού και της καραντίνας. Μπορεί να μη γιόρταζαν το ορθόδοξο Πάσχα μαζί με όλα τα αγαπημένα τους πρόσωπα και όπως ακριβώς θα ήθελαν, αλλά έπρεπε να το γιορτάσουν.

Στη γειτονιά που εγώ μένω (Άγιος Κωνσταντίνος), δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου φασαρία. Κανείς δε μαζεύτηκε στο σπίτι κανενός για να ψήσει έξω. Αυτοκίνητα περνούσαν ελάχιστα ανά ώρα, 2-3 το πολύ, και αυτό επειδή μιλάμε για κεντρικό αυτοκινητόδρομο της Λάρισας. Μόνο μερικοί άνθρωποι περνούσαν πού και πού, κρατώντας ταψιά με φαγητό καλυμμένα με αλουμινόχαρτο. Μάλλον πήγαιναν επίσκεψη σε κάποιο σπίτι. Πέρα από τις δικές μας φωνές, δεν ακουγόταν τίποτα. Ούτε δημοτικά τραγούδια από τα διπλανά σπίτια, ούτε φωνές μικρών παιδιών. Μαζί μας να ψήσει κατέβηκε και η οικογένεια του θείου μου (4μελής και αυτή), που μένουν 2 ορόφους πάνω από μας. Δεν ανταλλάξαμε ευχές φέτος (τύπου «και του χρόνου»). Και, φυσικά, απουσίαζαν οι μεγάλης ηλικίας συγγενείς μας. Τους είχαμε θέσει ως ρητή εντολή να μη βγουν από τα σπίτια τους.

Στην ειδήσεις της τηλεόρασης αλλά και στον κόσμο των social media, όλα ήταν κάπως πιο “κανονικά”. Όσον αφορά ό,τι εμφανιζόταν σε οθόνη, όλοι έμοιαζαν να ψήνουν, με τον έναν τρόπο ή με τον άλλο.

Δεν έχω να αναφέρω κάτι άλλο σχετικά με την ημέρα του Πάσχα. Πιο πολύ έμοιαζε με μια απλή Κυριακή στην αυλή, μια ηλιόλουστη μέρα του Απριλίου – όπως παρατήρησε η μητέρα μου καθώς μαζεύαμε τα πιάτα.

Μια μέρα πιο πίσω, το βράδυ του εθίμου της Ανάστασης δηλαδή (Σάββατο 18 Απριλίου), το μόνο που θύμιζε το συνηθισμένο «Μεγάλο Σάββατο» της Ορθοδοξίας, ήταν οι συζητήσεις για το ποια από τις δυο γιαγιάδες μας θα αναλάμβανε φέτος να φτιάξει την παραδοσιακή μαγειρίτσα – τις προηγούμενες χρονιές, προ κορωνοϊού, έφτιαχναν και οι δύο γιαγιάδες από μια κατσαρόλα. Φέτος δεν υπήρχε λόγος για τόση ποσότητα, αφού δε θα γινόταν το παραδοσιακό τραπέζι τα ξημερώματα της Κυριακής. Η μαγειρίτσα καταναλώθηκε το μεσημέρι, σαν απλό μεσημεριανό φαΐ και χωρίς κάποια ιδιαίτερη σημασία. Γενικά, όλη τη βδομάδα, τα πασχαλινά έθιμα που αφορούν φαγητό (αυγά, τσουρέκια κλπ), πραγματοποιήθηκαν, απλά όχι στις καθορισμένες τους μέρες. Στην οικογένειά μου κάνανε και μια υποτυπώδη νηστεία για 6 μέρες, «έτσι για το καλό».

Το βράδυ του Μ. Σαββάτου, ήταν όλοι σα να ξεχάσαμε ότι ήταν κάτι το “ιδιαιτέρο” και οι μισοί πήγαν για ύπνο. Εγώ θυμήθηκα τελευταία στιγμή ότι είχε έρθει η ώρα να βγω έξω στην αυλή να παρατηρήσω τα μπαλκόνια από τα γειτονικά σπίτια. Στις 00:00 π.μ. άρχισαν να ακούγονται κάτι πυροτεχνήματα και οι καμπάνες της εκκλησίας της γειτονιάς, του Αγ. Κωνσταντίνου. Όλα σχεδόν τα μπαλκόνια από τα σπίτια που μπορούσε να πιάσει το μάτι μου και από το μπροστά αλλά και από το πίσω μέρος της αυλής, είχαν αναμμένα φώτα και κάποιοι κρατούσαν λαμπάδες (λαμπάδες κυκλοφορούσαν σε κάποια μαγαζιά μέσω e-shop και, πληροφορήθηκα ότι αρκετές νονάδες και νονοί αγόρασαν φέτος στα βαφτιστήρια τους). Ελάχιστους άκουγα να μιλάνε μεταξύ τους. Για 5 περίπου λεπτά κάθονταν όλοι στα μπαλκόνια, νομίζω πιο πολύ για να δουν τα απέναντι μπαλκόνια. Και, γενικά, ούτε δυνατές ομιλίες, ούτε αγκαλιές μεταξύ συγγενών διέκρινα. Φαινόταν να είναι μια πολύ ιδιαίτερη στιγμή. Μετά το πέρας αυτών των 5 λεπτών, όλοι ξαναμπήκαν μέσα στα σπίτια τους.

Στα social media, κυρίως στα instagram stories, έβλεπες κόσμο να χρησιμοποιεί το εφέ “boomerang” για να δείξει αυγά να τσουγκρίζουν μεταξύ τους και προκειμένου να ευχηθεί «Χριστός Ανέστη». Φαίνεται πως σε κάποια σπίτια, τήρησαν το έθιμο του τραπεζιού, ακόμα και αν το τραπέζι είχε μόνο πολύ λίγα φαγητά πάνω. Δυο φίλες μου που κάνουμε πολλή παρέα, μου έστειλαν ένα μήνυμα για να ευχηθούν, παρόλο που ξέρουν ότι κάθε χρόνο δεν τους απαντάω «αληθώς ο Κύριος». Έστειλαν μια ευχή, όπως κάθε χρόνο, σα να μη συμβαίνει τίποτα. Κάποιοι άλλοι, στο Facebook, ευχήθηκαν μεν, αλλά τις ευχές συνόδευε ένα κείμενο που αφορούσε την τωρινή κατάσταση του ιού/εγκλεισμού και εμπειρείχε ευχές για ΥΓΕΙΑ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Πολύ διαφορετική αυτή η εικόνα της Μεγάλης Εβδομάδας φέτος, συνολικά. Η παρατήρηση και εμπλοκή μου στην όλη αυτή κατάσταση που παρουσίασα παραπάνω, έγινε αποκλειστικά από μέσα από το χώρο στον οποίο διαμένω και τηρήθηκαν όλα τα μέτρα του ΕΟΔΥ για τον περιορισμό του νέου κορωνοϊού.